

VILLE N. PIMENOFF:
KUMMITERVEISET
MOROGOROSTA

FINGO RY:
KEHYS JA KEPA OVAT
YHDESSÄ FINGO

JORMA REINIMAA:
IHMISIÄ ELÄMÄSSÄNI –
SISAR ALEXANDRA

UHUSSIANO-SEMINAARI:
SYKSYLLÄ MATTILAN
TILALLA SASTAMALASSA

Uhusiano

Jatketaan yhdessä! Keväinen tervehdys uudelta puheenjohtajalta, Vilma Pimenoff.

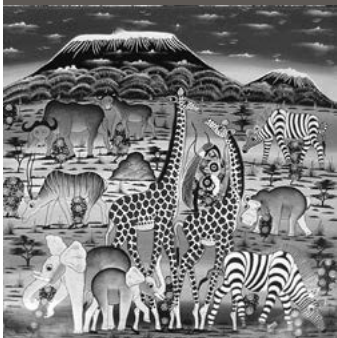
Spring Greetings from our New Chairperson!

Uhusiano ry was founded as an umbrella organization for Finnish non-governmental organizations active in Tanzania more than 30 years ago. Today the same principles of action are still valid despite the big changes that occurred in past decades: today fewer Finnish organizations are operating in Tanzania than thirty years ago. Moreover, the dramatic cuts in development cooperation funds in the past few years have caused a subsequent reduction in the operations of small organizations even more than before.

This dilemma nearly ended the activities of *Uhusiano*—which was very active for the past thirty years. In our autumn meeting of the year 2018 an idea led into new directions for action...

Toivotamme uuden puheenjohtajan Vilma Pimenoffin tervetulleksi mukaan toimintaamme. Keväällä toukokuussa Uhusiano ry on jälleen esillä Maailma kylässä -festivaalilla yhdessä Äetsän kehitykseseuran kanssa. Tervetuloa! Seuraava Uhusiano seminaari pidetään syksyllä 2019. Tarkempia tietoja tulet saamaan yhdistyksen internet- ja Facebook sivuilta ... enjoy your sunny and active summertime!

Tansania

Tansania (swahiliksi ja *engl.* Tanzania), virallisesti Tansanian yhdistynyt tasavalta (swahiliksi Jamhuri ya Muungano wa Tanzania, *engl.* United Republic of Tanzania) on yli 57 miljoonan asukkaan valtio Itä-Afrikassa.

Sen rajanaapureita ovat Kenia, Uganda, Ruanda, Burundi, Kongon demokraattinen tasavalta, Sambia, Malawi ja Mosambik. Idässä Tansania rajoittuu Intian valtameren.

Maan pääkaupunki siirtyi virallisesti vuonna 1996 Dar es Salaamista Dodomaan, mutta monet hallintovirastot sijaitsevat edelleen Dar es Salaamissa.

Uhusiano activities were not discontinued, as new ideas were expressed about possible future projects. The new board of Uhusiano promised to commit itself to implement a new project involving the original Uhusiano aims put into practice in a new way.

A new pilot project involving participatory photography methods has been carried out last January (some words and images about the workshops also in this newsletter)—and we are looking to continue developing this new documentation project by applying funds, and coordinating partners for it.

In the autumn meeting the board discussed the aims of Uhusiano in the 2020's and continuation of the work. It is evident that the original function as umbrella organization for various Finnish development organizations is still vital—although the organizational activities are reduced in the present situation. Possibly, Finnish organizations could profit even more than before through cooperation. As a result more funds could be obtained, and the projects could be carried out successfully.

Moreover, that autumn meeting considered it important to document the activities of various organizations, as well as of their projects and experiences of all people involved in the activities. Especially now, at the time of elections in 2019, people are interested in finding out what happens to Finnish development cooperation and civil society. We believe that by documenting development cooperation and by informing the public about its results, future generations understand the significance of volunteer work and non-governmental organizations.

Thus future generations see how they can influence global development in this way.

*Vilma Pimenoff, Chairperson of Uhusiano ry.
Translation by Traute Stude.*

PÄÄKIRJOITUS

Jatketaan yhdessä!

Keväinen tervehdys uudelta puheenjohtajalta

Uhusiano ry perustettiin suomalaisten Tansaniassa kehitysyhteistyötä tekevien kansalaisjärjestöjen yhteysjärjestöksi yli kolmekymmentä vuotta sitten. Samat toimintaperiaatteet jatkuvat edelleen, siitä huolimatta että Tansaniassa toimivia suomalaisia järjestöjä on tällä hetkellä huomattavasti vähemmän kuin Uhusianon syntyaikoina, ja vaikka leikkaukset kehitysyhteistyön määrärahoista ovat kaventaneet pienten järjestöjen toimintaa entisestään.

Dilemma johti melkein 30 vuotta toimineen Uhusianon lopettamisen partaalle. Uhusianon kokouksessa syksyllä 2018 syntyi kuitenkin ehdotus, joka antoi Uhusianolle uuden suunnan. Uhusianoa ei lopetettu, ja sen sijaan esitettiin uusia ideoita uudentyypisistä toimintatavasta, ja mahdollisesta uudesta dokumentaatio -projektista joka toisi erilaisia tekijöitä yhteen.

Vuoden 2018 syyskokouksessa pohdimme avoimesti, mikä on Uhusiano ry:n tämänhetkinen tarkoitus ja miten tulisi jatkaa eteenpäin. On selvää, että alkuperäinen funktio – toimia eri yhteisöjen yhteysjärjestönä – koetaan edelleen tarpeellisenä, siitäkin huolimatta että toiminta on supistunut. Ehkä jopa enemmän kuin aikaisemmin, suomalaiset järjestöt hyötyisivät nyt vieläkin tiiviimmästä yhteistyöstä keskenään, jotta tulevaisuudessa hankkeille saataisiin rahoitusta ja että hankkeet voitaisiin toteuttaa hyvin.

Toisekseen virisi ajatus siitä, että olisi tärkeää dokumentoida eri järjestöjen toimintaa, tehtyjä hankkeita ja niissä mukana olleiden ihmisten kokemuksia. Varsinkin nyt, vaalivuoden aikana 2019, herää kysymys siitä, mitä tapahtuu kehitysyhteistyölle ja kansalaistoiminnalle Suomessa.

Dokumentoida jo tehtyä kehitystyötä ja tiedottamalla siitä voidaan uskoa, että myös tulevat sukupolvet ymmärtävät vapaaehtoistyön ja kansalaisjärjestöjen merkityksen ja mahdollisuutensa vaikuttaa maailmaan myös tätä kautta.

Vilma Pimenoff, Uhusiano ry:n puheenjohtaja

Uhusiano-seminaari 2019 pidetään ennakkosuunnitelmien mukaan elokuun viimeisenä tai syyskuun ensimmäisenä viikonloppuna Mattilan tilalla Sastamallassa... lue lisää sivulta 19.

Kummilapsitoiminnan taustaa ja periaatteita

Äetsän seudun kehitysmaaseuralla on ollut useita kehitysyhteistyöhankkeita Tansaniassa viimeisten 30 vuoden aikana. Projektit ovat liittyneet terveydenhuoltoon ja koulutukseen, ja niihin on saatu myös ulkoministeriön tukea. On saavutettu keskinäinen luottamus ja yhteisymmärrys.

1990-luvun alkupuolella tapahtui Tansaniassa merkittävä yhteiskunnallinen murros: siirryttiin sosialismista ja yksipuoluejärjestelmästä markkinatalouteen ja monipuoluejärjestelmään, joka johti rakennesopeutusohjelmiin ja yksitaitamiseen. Julkisten palveluiden saatavuus heikkeni, kaikki palvelut tulivat maksullisiksi niin opetuksen kuin terveydenhuollon alueilla. Tämä heikensi erityisesti kaikkein köyhimmän väestöosan asemaa ja mahdollisuutta kouluttaa lapsiaan ja saada terveyspalveluita. Tansanian väestöstä 80% elää maaseudulla pienviljelijöinä omavaraistaloudessa ilman tuloja ja sosiaaliturvaa. Lapsia heillä on yleensä paljon. Syrjäytymisen uhkaa enenevässä määrin myös aids-orpoja ja yksinhuoltajien lapsia.

KOULUJA ON PERUSTETTU, MUTTA TASO ON HEIKKO

Valtion kouluja, etenkin ala-asteita on perustettu maaseudulle aikaisempaa enemmän, mutta niiden opetuksen taso on heikko, sillä maaseudulle on vaikea saada päteviä opettajia. Luokkakoot ovat suuria, jopa 200 oppilasta yhdellä opettajalla. Yksityiset koulut, jotka ovat useimmiten kirkkojen, kansalaisjärjestöjen ja muiden yhteisöjen ylläpitämiä, ovat laadukkaampia ja oppimistulokset parempia. Koulujen laatua mitataan muun muassa sillä, kuinka paljon oppilaita läpäisee kansallisen kokeen. Niitä pidetään alakoulun 4:nnellä ja viimeisellä 7:nnellä luokalla, keskikoulun toisella ja neljännellä luokalla ja kaksivuotisen lukion lopussa. Valitettavasti kaikki kansallisen kokeen läpäisseet eivät voi jatkaa koulunkäyntiään varattomuuden vuoksi. Koulutien aloittavien määrä on myös laskenut samasta syystä.

ÄETSÄN KUMMITOIMINTA ALKAA

Kummitoiminta käynnistyi vuonna 2008 osana Äetsän kehitysmaaseuran ja paikallisen järjestön WEETU:n (*Wings of Educational and Environmental Trust Unity*) yhteishanketta työnimeltään 'Say yes to girls' education'. Lähtökohtana olivat heikot oppimisolosuhteet etenkin valtion ylläpitämissä maalaiskouluissa, koulumaksujen kalleus

ja nuorten, erityisesti tyttöjen syrjäytyminen. Toiminta keskittyi Morogoron alueelle Tansaniassa.

Kummitoiminnan lisäksi yhtenä projektin osana oli testata keinoja, miten oppimisolosuhteita ja oppimistuloksia saataisiin parannetuksi syrjäseutujen kouluissa. Hankkeeseen valittiin viisi syrjäseutujen pilottikoulua. Kuuden vuoden aikana muun muassa rakennettiin kaivoja ja saniteettitiloja, hankittiin opetusmateriaalia, pulpetteja, aloitettiin kouluruokailu, korjattiin koulurakennuksia, käynnistettiin oppilaiden terveyskluubeja ja 4H-toimintaa ja rahoitettiin opettajien jatkokoulutuskursseja.

Kolmantena osana projektissa oli valtion koulutusmäärärahojen käytön valvonta eli PET (*Public Expenditure Tracking*). Sen toimeenpanossa tansanialaisella kumppanijärjestöllä on vahvaa osaamista.

Vaikka Tansanian valtion koulutusmäärärahat ovat lisääntyneet 2000-luvulla länsivaltioiden avulla ja tuella eli niin sanottu basket funding osoitettiin suoraan opetussektorille, rahat eivät ole yltäneet periferiaan kaikkein eniten tarvitseville tahoille. Ne ovat juuttuneet monesti keskuksellisen tasolle korruption.

kummilasten huoltajien sekä ylemmillä kouluasteilla olevien nuorten kokoontumisten kustannukset kattaa Äetsän seudun kehitysmaaseura. Kustannukset ovat koostuneet kahvituksesta ja pienimuotisesta syömisestä.

VASTUUT JA TEHTÄVÄT ON JAETTU

Kummitoiminnan vastuut ja tehtävät on nyt jaettu Tansaniassa kahden tutun ja luotettavan paikallisen järjestön kesken, sillä yhden järjestön kannettavaksi työmäärä ilman kulukorvauksia olisi liian rankka. Kummallakin järjestöllä on kummikoordinaattori, joka maksaa lasten koulukulut yhdessä järjestön taloudenhoitajan kanssa suoraan koulujen tileille ja käy ostamassa koulukirjat, koulupuvut muut tarvikkeet yhdessä kummilasten kanssa. Näin menetellen saadaan maksuista ja ostoksista kaikki kuitit. Tämä helpottaa kirjanpitoa Tansaniassa ja lopullista kuittirumbaa ja tilien tarkastusta Suomessa.

Tansanialaiset koordinaattorit tekevät myös koulukäyntejä ja kotikäyntejä sekä antavat neuvoja kummioppilaille ja heidän huoltajilleen. He myös keräävät vuosittain todistuksia, kuvia ja kirjeitä kummeille lähetettäväksi. Huoltajille ei

eli e-mail kummitoiminnalle morogorogodfamilysystem@gmail.com. Sen kautta kaikki informaatio kulkee Tansaniasta Suomeen ja Suomesta Tansaniaan ja kummit saavat sähköisesti kummilasten kirjeet, todistukset ja kuvia sitä mukaa kun niitä lähetetään. Sivustoa hoitaa Ville Pimenoff, joka on myös uusi koordinaattori. Kummitilille kertyneitä varoja lähetetään kerran tai kaksi kertaa vuodessa Tansanian 'stipenditilille', jonka käyttöoikeus on paikallisilla koordinaattoreilla ja kummijärjestöjen taloudenhoitajilla, aina kaksi yhdessä. Menetelmä on toiminut hyvin, mitään välistä vetoja ei ole ilmennyt. Vuosittain kertynyt avustus on noin 20 000 €.

Kummilapsia on tällä hetkellä 46. Viisitoista nuorta on valmistunut ammatteihin kummitoiminnan aikana; seitsemän heistä yliopistosta ja kahdeksan eriasteisista opistoista tai ammattikoulusta.

KUMMILASTEN VALINTAKRITEERIT

Kummilasten valintakriteerinä ei ole pelkästään köyhyys ja orpous, vaan myös lasten lahjakkuus ja oppimismotivaatio. Valintaan vaikuttavat paitsi lasten tai huoltajien tekemät anomukset, myös koulujen opettajat ja paikallisten järjestöjen ja Äetsän kehitysmaaseuran edustajat. Suomalaisena koordinaattorina olen tavannut kaikki kummilapset, käynyt heidän kouluissaan ja kodeissaan lähes vuosittaisilla omakustanteisilla matkoillani Tansaniassa. Myös lahjakkaita, vähävaraisia poikia on otettu mukaan kummitoimintaan viime vuosina. Kukaan kummilapsista tai -nuorista ei voisi käydä sitä opinahjoa, jota nyt käyvät eivätkä useimmat heistä mitään muutakaan koulua.

KUMMILAPSITOIMINNAN KULUT

Lasten koulukulut vaihtelevat koulusta ja kouluasteesta riippuen 250–1000 euron välillä vuosittain. Ala-asteet ovat halvempia, mutta lähes kaikki secondary schoolit Tansaniassa ovat sisäoppilaitoksia, sillä toisen asteen kouluverkosto on varsin harva. Asuntolakustannukset ovat niissä melko korkeat, sillä nekin palvelut on yksityistetty.

Nykyisten kummien kuukausimaksut vaihtelevat 20–150 €:n välillä. Joillakin lapsilla on useampi kummi, mutta joillakin kummivanhemmilla on enemmän kuin yksi kummilapsi.

Vaikka 46:n lapsen koulutuksen tukeminen Morogoron alueen noin puolen miljoonan ihmisen väestöstä tuntuu pisaralta meressä, sillä on kerrannaisvaikutuksensa. Koulutetut kouluttavat omat ja sukulaistensaakin lapsia, ymmärtävät syntyvyyden säännöstelyn tärkeyden ja heistä

tulee merkittäviä mielipide- ja yhteiskunnallisia vaikuttajia.

Mottoni on, että yhdenkin nuoren auttaminen 'kehitysmaassa' kannattaa, jossa mahdollisuudet lasten ja nuorten koulutukseen ovat rajalliset. Se on tärkeää ja siinä on järkeä!

MITEN TÄSTÄ ETEENPÄIN?

Vaikka kummitoiminta käynnistyi osana Äetsän kehitysmaaseuran isompaa hanketta vuosina 2008–2014, se on jatkunut itsenäisenä, vapaaehtoisvoimin hallintoituna sekä kehitysmaaseuran että Uhusiano ry:n yhteisenä alihankkeena. Molempien järjestöjen edustajat ovat rekrytoineet kummeja yhtäläillä ja suomalaisen kummitiimin kuuluvat toimijat koordinaattoreineen ja talousasiantuntijoineen ovat sekä Uhusianon että Äetsän kehitysmaaseuran jäseniä.

UUDEN HANKKEEN PILOTTI

Kaksi Uhusianon hallituksen jäsentä, Vilma ja Ville Pimenoff viettivät viime joululomansa Tansanian Morogorossa ja tekivät matkan aikana oma-aloitteisesti ja omakustanteisesti pienen pilotin kummitoiminnan dokumentoinnista ja testasivat osallistavan valokuvauksen metodin sopivuutta tansanialaisessa kulttuurissa. Kohde-ryhminä olivat paikalliset kummitoiminnan koordinaattorit ja nykyiset kummilapset. He haastattelivat kummilapsia ja pitivät kaksi onnistunutta työpajaa käyttäen Photo Voice -menetelmää. Pilotihanke innosti sekä työpajojen vetäjiä että osallistujia jatkamaan, syventämään ja laajentamaan toimintaa.

Tarkoitus on hakea Uhusiano ry:n nimissä mahdollisesti säätiöpohjaista rahoitusta uudelle hankkeelle, jonka tavoitteena on laajempi kummitoiminnan dokumentointi sekä nuorten voimaannuttaminen ja syrjäytymisen ehkäisy.

Heli Pimenoff

**Äetsän seudun
kehitysmaaseura ry.**

Morogoro, Tansania

KUMMITOIMINTA JATKUU VAPAAEHTOISVOIMIN

Äetsän kehitysmaaseuran ja WEETU:n projekti päättyi vuonna 2014. Kummitoiminta kuitenkin jatkuu vapaaehtoisvoimin sekä Suomessa että Tansaniassa.

Kaikki kummitilille kertyneet varat käytetään lyhentämättöminä kummilasten koulumenoihin. Vuosittaisten Sastamalassa ja Helsingissä järjestettävien kummitapaamisten kustannukset ja kaksi kertaa vuodessa Morogorossa järjestettyjen

annetta ollenkaan käteistä rahaa, paitsi joillekin ylemmillä asteilla oleville orvoille vähän taskurahaa ruokaan ja hygieniatarvikkeisiin.

Äetsän kehitysmaaseurassa on kummitiimi, johon kuuluu Heli Pimenoff, Marja Peltonen, Unto Virtanen, Ville Pimenoff. Heli Pimenoff on toiminut tähän asti koordinaattorina, hän on pitänyt yhteyttä tansanialaisiin toimijoihin, välittänyt kummeille kirjeitä, kuvia ja todistuksia ja rekrytoinut kummeja ystäväpiiristään ja sukulaisistaan. Vuonna 2018 on avattu oma arkisto eli kummitoiminnan dokumentointi sähköisessä muodossa

Kummiterveiset Morogorosta

Äetsän kehitysmaaseuran
pilottiprojekti

Äetsän seudun kehitysmaaseura on jo vuodesta 2008 aktiivisesti ylläpitänyt lasten ja nuorten koulutusta tukevaa kummitoimintaa Tansaniassa yhdessä paikallisjärjestöjen kanssa erityisesti Morogoron alueella. Alkuun toiminta sai Suomen ulkoministeriön tukea, mutta nykyään kummitoiminta jatkuu vapaaehtoisvoimin sekä Suomessa että Tansaniassa.

Heikot oppimisolosuhteet etenkin valtion ylläpitämissä maalaiskouluissa, ja koulumaksujen kalleus ovat Tansaniassa edelleen monelle ongelma. Nuoret, erityisesti tytöt, ovat vaarassa syrjäytyä jäädessään vaille koulutusta.

Kummitoiminta pyrkii tukemaan tansanialaisia nuoria kasvussaan aikuisuuteen ja ammattiin, tai kuten kummitoiminnan primus motor Heli Pimenoff asian tiivistää, että yhdenkin nuoren auttaminen Tansanian maaseudulla, missä mahdollisuudet lasten ja nuorten koulutukseen ovat rajalliset, kannattaa, on tärkeää, ja siinä on järkeä.

Näissä merkeissä matkustin eläkkeellä olevien (mutta kiireisten) vanhempieni sekä siskoni Vilman kanssa joulukuussa 2018 ja tammikuun 2019 vaihteessa Morogoroon Tansaniaan.

Neljä viikkoa meni intensiivisesti ja työntäyteisesti unohtamatta kuitenkin paikallisia ystäviä ja pientä lomailua.

Tapasimme kaikki yli 40 kummitoiminnan tuella tällä hetkellä opiskelevaa kummilasta ja samalla päivitimme jokaisen kummilapsen koulutilanteen ja keskustelimme nuoren mahdollisista toiveista ja tulevaisuuden suunnitelmista. Näistä haastatteluista kokoamme parhaillaan raporttia jotta voimme kertoa tarkemmat terveiset jokaiselle kummitoiminnassa Suomessa mukana olevalle. ►

Ryhmäkuva paikallisten yhteistyöjärjestöjen
WEETU:n ja MAYODEO:n kanssa.

*Bartholomew ja Heli keskustelemassa
Tansanian yliopisto-opintojen eri mahdollisuuksista.*

*Venance Mlali, yksi kummitoiminnan
paikallisista koordinaattoreista, keskustelemassa
kanssamme lahjakkaan Asian koulunkäynnistä.*

Osana matkaa ohjasimme siskoni Vilman kanssa osallistavan valokuvauksen pilotti työpajan sekä paikallisille yhteistyöjärjestöille, että kahdeksalle yläasteikäiselle nuorelle jotka ovat kummitoiminnan piirissä. Työpajan ideana oli esitellä osallistavan valokuvauksen metodi paikallisjärjestöjen työntekijöille, ja pohtia sitten yhdessä miten työtapa voisi mahdollisesti tulevaisuudessa soveltaa mm. kummitoiminnan tiedottamiseen ja dokumentointiin Tansaniassa.

Nuorten kanssa pidetyssä työpajassa osallistajat pääsivät kertomaan omista kokemuksistaan ja mielipiteistään tekemiensä valokuvien kautta, jotka katseltiin valtavien kokoisina seinälle projisoituina (katso kuva). Työpajassa opittiin valokuvailusta ilmaisua, ja kannustettiin nuoria rohkeaan esiintymiseen toisten edessä. Venance Mlali toimi nuorten työpajassa erinomaisena keskustelun vetäjänä, ja sai nuoret todella pohtimaan muun muassa ystävyyden ja yhdessä tekemisen tärkeyttä, ja esimerkiksi pohtimaan erilaisia tapoja miten voi tukea ystävää jolla on ongelmia koulussa.

Seuraavaksi ajatuksenamme on sisällyttää osallistavia työskentelytapoja kummitoiminnan kehittämiseen ja dokumentointiin; työskennellä yhdessä oppilaiden kanssa, ja näin saada myös heidän itsensä ääni paremmin kuuluviin. Tämän lisäksi ajatuksena on myös haastatella kummeja Suomessa, ja kerätä tietoa ehkäpä myös osallistavan valokuvatyöpajan merkeissä. Kiinnostuneille siis tiedoksi, että mahdolliseen työpajaan palaamme tarkemmin tulevan kesän aikana muun muassa kummitapaamisen yhteydessä.

Uskon, että näin jakamalla kokemukset ja ajatukset jo tehdystä kummitoiminnasta voivat toimia innostavana kannustimena meille kaikille myös täällä Suomessa, koska kansalaisjärjestöjen vapaaehtoistyöllä on merkittävä yksilön ja yhteisöjen elämää tukeva rooli sekä kohdemaassaan että meillä täällä Suomessa.

*Ville N. Pimenoff, kummitoiminnan vastuuhenkilö, Äetsän seudun
kehitykseseura ry. Valokuvat Vilma ja Ville N. Pimenoff.*

Venance Mlali ja pilottityöpajaan osallistuneet nuoret.

*Amina ja Heli Pimenoff keskustelemassa siitä millaiset
mahdollisuudet naisilla on kouluttautua lentäjiksi Tansaniassa.*

Pendo työpajan valokuvaustehtävän parissa.

*Vilma Pimenoff ja työpajaan osallistuneet nuoret
keskustelemassa päivän kokemuksista.*

Fingo ry

– uusi kattojärjestö

Kehys ja Kepa ovat yhdessä Fingo: Suomeen syntyi marraskuun 11. päivänä 2018 uusi kansalaisjärjestöjen suurjärjestö, kun kaksi tuttua kehitysjärjestöä, *Kepa* ja *Kehys*, yhdistivät voimansa ja esittelivät yhteisen organisaation nimeä *Suomalaiset kehitysjärjestöt Fingo ry*.

Ulkomaankauppa- ja kehitysministeri Anne-Mari Virolainen pitää Fingon roolia tärkeänä kansalaisyhteiskunnan ja ruohonjuuritason tuntijana. Hän lausui Fingon perustavassa syyskokouksessa marraskuussa 2018 muun muassa seuraavaa: ”Tarvitsemme uudenlaisia yhteistyömuotoja eri toimijoiden kesken, ja uskon että Fingolla, niin sanottuna uusvanhana toimijana on siihen erinomaiset valmiudet”.

Myös Fingon puheenjohtaja Ann Selin näkee Fingon merkittävänä yhteiskunnallisena vaikuttajana, jonka tavoitteena on reilumpi ja kestävämpi maailma. ”Kepan ja Kehyksen voimien yhdistäminen takaa sen, että järjestö on aikaisempaa vahvempi vaikuttaja, järjestöjen palvelujen tarjoaja ja yhteistyökumppani yli sektorirajojen. Fingossa kansallisen, EU:n ja kansainvälisen tason vaikuttamistyö ja toimialan tuntemus nivoutuvat yhteen – ja kaikki palvelut saadaan näin yhdeltä luukulta”, sanoo Selin. Hän on johtanut vuodesta 2002 myös Palvelualojen ammattiliitto PAM:ia.

Fingoon kuuluu 300 suomalaista järjestöä, jotka toimivat kehitysyhteistyön, kestävä kehityksen tai globaalikasvatuksen parissa. Fingon toiminnanjohtaja Juha-Erkki Mäntyniemi näkee kattojärjestön ja jäsenjärjestöjen työn strategisena ja inhimillisenä panostuksena tulevaisuuteen. ”Jäsenemme tekevät valtavan tärkeää ja tuloksekasta työtä globaalisti kehityskysymysten parissa, usein kaikkein köyhimpien ja haavoittuvimpien ihmisten kanssa. Toimialamme vaikuttavuus luo

edellytyksiä taloudelliselle, ekologiselle ja sosiaaliselle kehitykselle kestäväällä tavalla”, Mäntyniemi sanoo.

Suomalaiset kehitysjärjestöt Fingo (englanniksi *Finnish Development NGOs*) jatkaa Kehyksen ja Kepan työtä toimimalla kehityskysymyksissä jäsenten kanssa yhteistyön foorumina, asiantuntijana ja koordinoijana. Siis niin kuin aikaisemminkin.

FINGON TOIMINNAN PERUSNÄKEMYS

Uuden yhteistyö- ja kattojärjestön toimintaperiaatteissa visioksi on asetettu globaalisti oikeudenmukainen ja kestävä maailma, jossa ihmisoikeudet toteutuvat. Fingossa työskentelee 49 ihmistä, mutta käytännössä työtä tehdään yhdessä kolmensadan jäsenjärjestön kanssa ympäri maailmaa, erityisesti kehittyvissä maissa.

Fingon vaikuttamistyön teemoja ovat muun muassa kehitysyhteistyö, kestävä kehitys, ilmastomuutos, veropolitiikka, yritysvastuu ja ruokaturva kehittyvissä maissa. Vaikuttamistyön lisäksi Fingo kouluttaa opettajia myös globaalikasvatuksen teemoissa, tekee työtä järjestöjen ja yritysten yhteistyön helpottamiseksi sekä järjestää koulutusta ja neuvontaa järjestöille.

Fingon jäsenistöön kuuluu monenlaisia järjestöjä, pieniä, keskisuuria ja suuria järjestöjä. Jäseniä ovat esimerkiksi Suomen Lähetysseura, Suomen World Vision, Partiolaiset, Suomen Luonnon-suojeluliitto, Ammattiliitto Pro ja Suomi-Namibia-seura ja monet muut ystävyysseurat.

Fingossa toimivat Kehys ja Kepa entisten teemojensa mukaisesti. Kehyksen ja Kepan syntyvaiheita ja historiaa selvitetään lyhyesti omissa artikkeleissaan tässä Uhusianon jäsenkirjeessä. Myös Uhusiano ja sen jäsenjärjestöt kuuluvat Fingoon.

MUUTAMIA ESIMERKKEJÄ FINGON TOIMINNASTA

Fingo on myös merkittävä kulttuuritoimija. Se järjestää Suomen suurimman kulttuuri- ja järjestötapauksen Maailma kylässä -festivaalin, joka kerää vuosittain noin 80 000 kävijää maailmanlaajuisten teemojen ja maailman eri kolkkien

kulttuurien pariin. Fingo järjestää myös noin 20 järjestöjen työtä ja kulttuuriohjelmaa tukevia Mahdollisuuksien tori -tapahtumia eri puolilla Suomea.

Fingo julkaisee palkittua Maailman Kuvalehteä, joka keskittyy globaaleihin teemoihin maailmalla ja Suomessa.

MITÄ KAIKKEA FINGO TEKEE, TUKEE JA PROPAGOI

Selvimmän käsityksen Fingon periaatteista ja toiminnasta saa seuraavasta Fingon jäsenkirjeiden yhteydessä olevasta linkkiluettelon yhteenvedosta. Siinä on lueteltu Fingon toiminta-alueet, aiheet ja aihepiirit. Joukossa on suuria periaatteellisia asioita ja myös käytännön asioita.

AJANKOHTAISTA

Tämän otsikon alla on kaikki tavanomainen uutistiedote, joka ei ole ollenkaan vähäistä. Kuvaa täydentämässä ovat analyysit ja julkaisut.

FINGO, ELI 'MEISTÄ'

Kertoo Fingon käytännön vuorovaikutuksesta jäsenten, jäsenjärjestöjen ja kansainvälisten yhteyksien kesken.

Historiaosassa kerrotaan Kehyksen ja Kepan vaiheista ja yhdistymisestä Fingoksi. Käytännön järjestötoimintaa edustavat Fingon kokouksien, ajankohtien ja hallituksen asiakirjojen julkaiseminen ja etäosallistumisen mahdollisuudet.

TAPAHTUMIA

Fingon ylivoimaisesti suurin tapahtuma on Maailma kylässä -festivaali. Sen järjestämisen aloitti Kepa, perinnettä jatkaa Fingo. Osallistujamäärältään Maailma kylässä -festivaali on Suomen suurimpia. Se järjestetään vuosittain toukokuun viimeisenä viikonloppuna Helsingissä.

Muita Fingon järjestämiä mainittavia tapahtumia ovat *Mahdollisuuksien tori* sekä *Kansalaiskasvatuksen tori* -tapahtumat.

PALVELUT

Fingon palveluista ehkä kysyisin palvelu on tilojen käyttömahdollisuuspalvelu eli jäsenjärjestöjen on mahdollista käyttää Fingon tiloja kokouksiinsa ja tapaamisiinsa. Kokoustilat voi varata netistä tai puhelimitse sekä käymällä Fingon toimistossa. Palveluihin kuulu myös neuvonta, yritys yhteistyö sekä monipuoliset uutiskirjeet ja sähköpostilistat. Kannattaa käydä tutustumassa.

VAIKUTTAMINEN

Fingon ydintoimintaa on kehitysyhteistyöpolitiikka, -rahoitus, -tulokset, -tilastot, *gender*, ruokaturva ja koulutus. Lisäksi kestävä talous, sen mittarit, kauppapolitiikka, yritysvastuu ja vero-oikeudenmukaisuus kuuluvat ydintoimintaan.

Ilmastomuutokseen liittyvä politiikka ja kannanotot lienevät tärkeimpiä asioita tällä hetkellä.

KANSALAISSYHTEISKUNTA

Se on perusta kaikille edellä mainituille yksityiskohdille. Kansalaisyhteiskunta on myös isojen ja pienten yhteistä vaikuttamista. Yhteiseen sopimiseen pitää kuulua kansalaisyhteiskunnan vaikuttajat ja poliittiset instituutiot päättäjineen.

Eduskunta, poliittiset puolueet ja Euroopan unioni ovat kansalaisyhteiskunnan keskustelukumppaneita.

Tutustu Fingoon internetissä fingo.fi.

fingo

*Jotta elämä olisi reilumpaa.
Ihan kaikkialla.*

Kehys ry:n vaiheet ennen Fingoa

Kehitysyhteistyöjärjestöjen EU-yhdistys Kehys vaikutti globaalisesti kestävämmän Euroopan unionin puolesta 15 vuoden ajan. Vuonna 2018 Kehys ja Kepa yhdistyivät Fingoksi.

Suomen liittyminen Euroopan unioniin vuonna 1995 sai kehitysyhteistyöjärjestöt aktivoitumaan. Vaikuttamistyötä oli tehtävä myös EU:ssa ja samalla aukeni myös uusi rahoitusmahdollisuus kehitysyhteistyöhön. Kehyksen edeltäjä Suomen EU-yhteystoimikunta perustettiin Kepan siipien suojiin keuhällä 1995.

2000-luvun alussa Euroopan komissio tarkasti kehitysyhteistyöjärjestöjen toimintaa. Arviointiin joutui myös eurooppalaisten kehitysyhteistyöjärjestöjen kattojärjestö CONCORDin edeltäjä, jota Suomessa edusti EU-yhteystoimikunta. Komissio linjasi, että kansallisten tahojen piti olla itsenäisiä toimijoita, joten Kehys rekisteröitiin yhdistykseksi vuonna 2002.

Jo sitä ennen suomalaiset kansalaisjärjestöt olivat osallistuneet EU:n kehitysyhteistyöhön. Vuonna 2003 perustettiin CONCORD, jonka aktiivisena jäsenenä Kehys toimi jo 2000-luvun alkuvuosina.

KEHYKSEN AKTIVITEETTEJA

Vuonna 2006 Suomi oli EU:n puheenjohtajamaa ja Kehys kampanjoi aktiivisesti osallistumalla EU:n työryhmiin. Vaikuttamistyöhön osallistuminen jatkui Suomen puheenjohtajuuden jälkeinkin. Aiheina olivat vaikuttaminen, tiedon jakaminen, jäsenjärjestöjen tukeminen sekä kansainvälinen, sektorit ylittävä yhteistyö.

- Kehityspoliittista johdonmukaisuutta käsiteltiin koherenssityöryhmässä. Kehityspoliittisen työryhmän puheenjohtaja Marikki Stocchett kertoo blogissaan, kuinka Konsensus on sittenkin kova juttu, myös EU:n kehityspoliitikassa. [1]
- EU:n yhteistyötä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maiden kanssa AKT-työryhmässä. Timo Olkkonen kertoo blogissaan, kuinka Suomen EU-puheenjohtajuus vedettiin kunnialla läpi. [2]

- EU:n asekaupan ongelmista EU:n turvallisuus ja kehitys -työryhmässä.
- EU:n maahanmuuttopolitiikasta siirtolaisuus ja kehitys -työryhmässä. Kehyksen hallituksen puheenjohtajana vuosina 2009 – 2012 oli Anne Haaranen. Hän pohti blogissaan *EU:n kehityspoliitikkaa ulkopoliittisten intressien jaloissa*. [3]

Samat kysymykset olivat yhtä lailla esillä vuonna 2010 kuin vuonna 2017.

KANSALAISKASVATUS

Koko maailmaan ulottuva kansalaiskasvatus on ollut yksi Kehyksen tärkeimmistä teemoista. Yhteistyö eurooppalaisten järjestöjen kanssa alkoi tästä aiheesta vuonna 2003. Kehys toteutti DEEP-hankkeen tuella muun muassa Suomessa kansainvälisen kesäkoulun vuonna 2011. Kesäkoulun rehtori Riikka Suhonen muisteli blogissaan tapahtumaa blogissaan Laadun ja vaikuttamisen vuosi. [4]

DEEP-hankkeita toteutettiin yhteensä neljä, joista Kehyksen hanke Bridge 47 oli viimeinen vuonna 2017. DEEP 4 -hankkeen projektipäällikkö oli Tobias Troll.

VAIKUTTAMISTYÖ, JÄRJESTÖJEN TUKEMINEN, ULKOMINISTERIÖ, OECD, EUROOPAN PARLAMENTTI – KEHYKSEN TÄRKEITÄ KUMPPANEITA

Alusta alkaen Kehys keskittyi myös vaikuttamistyöhön. Sen rooli vahvistui 2000-luvun puolivälissä, kun strategiauudistuksen myötä siitä tuli yksi Kehyksen kolmesta päätehtävästä. Strategiakehityksestä kirjoitti blogin Kehyksen tuolloinen puheenjohtaja Aki Temisevä Kehyksen kasvu poliittiseksi vaikuttajaksi. [5]

Jäsenjärjestöjen vahvistaminen kulki vahvana tavoitteena vaikuttamistyön rinnalla. Järjestömatkat toimivat yhtenä keinona lisätä Kehyksen jäsenten tuntemusta EU:n kehityspoliittikasta ja vaikuttamismahdollisuuksista. Kehyksen projekti-koordinaattori Anna Pollari muisteli niitä blogissaan Bryssel, Brysel, Hanoi, Brysel. [6]

Kehys teki paljon yhteistyötä myös muiden maiden järjestöjen kanssa. Esimerkiksi Anna Lindh -säätion kanssa ja tuella tuotiin yhteen kuuden

maan kansalaisjärjestöjen edustajia Itämeren ja Välimeren alueilta. 'Vaikka toimijoiden välillä yhteistyö voi ajoittain olla hankalaakin, Välimeren ja Itämeren dialogihanke osoitti, että yhteisten haasteiden ratkominen ja toisilta oppiminen rikastuttaa lopulta kaikkia osapuolia', pohti hankkeeseen osallistunut Tampereen yliopiston professori Tuomo Melasuo blogissaan Yhteistyötä Välimereltä Itämerelle ja päinvastoin. [7]

Kehykselle on ollut ominaista toimia myös muiden kuin vain järjestötoimijoiden kanssa. Esimerkiksi OECD:n kanssa tehtiin yhteistyötä vuonna 2012 aloitetussa ruokaturvapistotissa oli johtajana OECD:n yksikönpäällikkö Ebba Dohlman.

Ulkoministeriö on ollut Kehyksen luottokumppani monissa teemoissa. Yhteistyötä tehtiin esimerkiksi EU:n kehitysyhteistyön teemavuonna 2015. Tätä ulkoministeriön tiedottaja Hanna Päiväranta muisteli blogissaan *Kehitysyhteistyön teemavuosi – yhteistyön iloa!* [8]

Kehys on ollut mukana myös esimerkiksi vaalivaikuttamisessa Euroopan parlamentin vaaleissa vuonna 2014. Sirpa Pietikäinen kiitteli Kehyksen vaalivaikuttamista: 'Kehyksen työn tärkeys korostuu esimerkiksi vaaleissa, joissa käydään merkittävistä aiheista julkista keskustelua. On tärkeitä tietää ehdokkaiden kannat meitä kaikkia yhteisesti vaikuttavista teemoista.'

KESTÄVÄ KEHITYS

Kehyksen toiminta-ajatukseen on aina kuulunut ketteryys. Temaattisia työryhmiä perustettiin ja lakkautettiin jäsenistön tarpeita kuunnellen. Vuonna 2016 nähtiin tarve laajentaa toimintaa kestävä kehityksen ja globaalin talouden pariin. Eeva Houtbeckers toimi Kehyksen hallituksessa vuonna 2007 ja sittemmin kestävä talouden työryhmässä. Hän osallistui muun muassa hahmotumassa olevan idean analysointiin, ja mainitsi, että 'kymmenen vuotta sitten talous oli teema, jota vain sivuttiin, mutta nyt aiheen käsittely oli hahmotunut kestävä talouden työryhmäksi'.

Jo ennen Fingon syntymistä Kehys piti globaalin kansalaiskasvatuksen merkitystä tärkeänä kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamisessa ja todellisen muutoksen aikaansaamisessa. Kehys oli osana perustamassa CONCORDiin uutta, yhteiseen toimintaan keskittyvää foorumia *Action for Sustainable development*. Foorumin koordinaattori Oli Henman on kirjoittanut kestävä talouden ajatuksesta ja toimintamallista. [9]

Kehyksen toimintaan arvioivat vuonna 2017 Kaisu Tuominen ja Miia Toikka Kehystä muun muassa seuraavasti: 'Kehys on panostanut vahvasti toimintaan osana useita eri kansainvälisiä

järjestöverkostoja. Sen ansiosta Kehyksen toiminnan tulokset ovat mittakaavaltaan suurempia kuin sen resurssien koon perusteella voisi olettaa.' Blogi on nimeltään *Kriittisinä ystävinä Kehyksen rinnalla*. [10]

JA SITTE UUTTA KOHTI – FINGO

Vuonna 2017 Kehys alkoi rakentaa uutta asiantuntija-, yhteistyö- ja kattojärjestöä yhdessä Kepan kanssa. Tavoitteena oli entistä vaikuttavampi ja tuloksellisempi toiminta, johon voitaisiin päästä yhdistämällä resurssit.

Näin sulkeutui Kehyksen ympyrä: vuonna 1995 tarina alkoi Kepan suojista, Kepasta irtauduttiin vuonna 2002 ja nyt viime vuonna, 15 vuotta myöhemmin, palattiin tekemään yhdessä entistä vaikuttavampaa työtä reilumman maailman puolesta. Yhdistyminen vahvistettiin kesäkuussa 2018 pidetyssä kokouksessa. Uudeksi nimeksi valittiin Fingo ry.

Linkit internetissä blogeihin:

[1] <https://www.fingo.fi/ajankohtaista/blogit/konsensus-sittenkin-kova-juttu-myo-s-eun-kehityspoliitikassa>

[2] <https://www.fingo.fi/ajankohtaista/blogit/suomen-eu-puheenjohtajuus-vedettiin-kunnialla-lapi>

[3] <https://www.fingo.fi/ajankohtaista/blogit/eun-kehityspoliitikka-ulkopoliittisten-intressien-jaloissa>

[4] <https://www.fingo.fi/ajankohtaista/blogit/laadun-ja-vaikuttavuuden-vuosi-2011>

[5] <https://www.fingo.fi/ajankohtaista/blogit/kehyksen-kasvu-poliittiseksi-vaikuttajaksi>

[6] <https://www.fingo.fi/ajankohtaista/blogit/bryssel-bryssel-hanoi-bryssel>

[7] <https://www.fingo.fi/ajankohtaista/blogit/yhteistyota-valimerelta-itamerelle-ja-painvastoin>

[8] <https://www.fingo.fi/ajankohtaista/blogit/kehitysyhteistyon-teemavuosi-yhteistyon-iloa>

[9] <https://www.fingo.fi/ajankohtaista/blogit/taking-action-sustainable-development>

[10] <https://www.fingo.fi/ajankohtaista/blogit/kriittisinaystavina-kehyksen-rinnalla>

Kepa ry:n vaiheet ennen Fingoa

Kepa kokosi yli 30 vuoden ajan maailman kehityksestä ja tapahtumista kiinnostuneet suomalaiset järjestöt ja ihmiset toimimaan yhdessä. Vuonna 2018 Kepa yhdistyi Kehys ry:n kanssa Fingoksi.

1980-LUKU: PERUSTAMINEN

Idea Kepasta syntyi 1980-luvun puolivälissä. Järjestön taustalla oli prosenttiliikkeeksi kutsuttu toiminta, joka nousi 1970–1980 -lukujen vaihteessa vaatimaan maailman valtioita nostamaan kehitysyhteistyönsä YK:n suositusten mukaiseen 0,7 prosenttiin bruttokansantulosta. Myös yksittäiset ihmiset lahjoittivat prosentin tuloistaan kehitysmaiden hyväksi. Tästä kehittyi kehitysmaaliike ja myös siirtomaiden 1960-luvun alussa kiihtyvä siirtomaiden itsenäistyminen ja rauhaliike olivat vaikuttamina.

Kehitysyhteistyön palvelukeskus ry perustettiin Helsingissä Vanhalla ylioppilastalolla 4. maaliskuuta 1985 vastaamaan järjestöjen tarpeeseen lisätä monenlaista yhteistyötä kehityskysymyksissä. Kokoukseen osallistui 56 järjestön edustajat. Uuden järjestön tehtävä oli järjestää suomalaista kehitysjoukkotoimintaa ja tarjota tietoa kehitysyhteistyöstä kansalaisjärjestöille.

Vuosina 1985–1986 Kepan toiminta painottui käytännöllisesti katsoen kokonaan kehitysjoukkotoiminnan valmisteleamiseen. Ensimmäiset kehitysjoukkolaiset eli kehitysyhteistyöntekijät lähetettiin Sambiaan vuonna 1987. Kaksi vuotta myöhemmin toiminta laajeni Nicaraguaan.

Kehitysjoukkotoiminnan idea oli tarjota kehittyvien maiden käyttöön koulutettuja kehitysyhteistyötekijöitä muuta asiantuntija-apua edullisemmin. Kehitysjoukkolaiset olivat esimerkiksi terveydenhuollon, tekniikan tai opetusalan ammattilaisia, joiden työnkuvaan kuului kohdemaasta olevan työtoverinsa opettaminen oman maansa vastaaviin tehtäviin.

Lisäksi 1980-luvulla Helsinkiin rakennettiin myös pieni kirjasto sekä nykyisin Maailman Kuva-lehtenä tunnetun Kumppani-lehden julkaiseminen aloitettiin. Mahdollisuuksien torit alkoivat Vaasan kehitysmaaseuran aloitteesta vuonna 1986 ja laajenivat muualle maahan nopeasti.

1990-LUKU: KEHITYSJOUKOT HUIPUSSAAN

Vuonna 1991 Kepan kehitysjoukkotoiminta aloitettiin myös Mosambikissa. Vuosi 1992 oli kehitysjoukkotoiminnan huippuvuosi, kun Kepan ulkomaille lähettämiä kehitysjoukkolaisia oli yhteensä 79. Vuosina 1987–1995 yhteensä 220 suomalaista kehitysjoukkolaista työskenteli Sambian, Nicaraguan ja Mosambikin valtioiden laitoksissa ja järjestöissä.

Kymmenvuotisjuhlan lähestyessä Kepan toimintaa arvioitiin uudelleen. Vuonna 1994 alettiin suunnitella uutta kehitysohjelmää, joka kattaisi kaiken Kepan toiminnan. Ohjelma otettiin käyttöön seuraavana vuonna.

Helsingissä Mahdollisuuksien tori muuttui Maailma kylässä -festivaaliksi vuonna 1995. Ensimmäisenä vuonna festivaali keräsi Kaisaniemen puistoon 152 kansalaisjärjestöä ja yhteisöä, arviolta 60 000 ihmistä.

Kehitysjoukkotoiminta lopetettiin vuoteen 1998 mennessä ja korvattiin uudella, aiempaa laajemmalla kumppanuusohjelmalla, joka perustui yhteistyöhön paikallisten järjestöjen kanssa. Tavoitteena oli tasa-arvoinen kumppanuussuhde, jossa paikallisen yhteiskunnan tukeminen kumppanien yhteistyönä oli avainasemassa.

2000-LUKU: UUSIA MAITA JA TOIMINTAMUOTOJA

Sambian, Mosambikin ja Nicaraguan maatoimistoissa haettiin uusia toimintamuotoja vanhojen ja uusien kumppanijärjestöjen kanssa. Vuoteen 2000 mennessä Kepa toimi useissa maissa yhteystoimistona tai maatoimistona, kuten Tansaniassa, Brasiliassa, Intiassa ja Indonesiassa. Thaimaahan avattiin pieni toimisto 2000-luvun alussa koordinoimaan Mekong-joen alueella tapahtuvaa työtä.

2000-luvun alkuun mennessä Kepan vaikutusmahdollisuus oli muuttunut pitkäjänteisemmäksi.

Kepan poliittisen vaikuttamisen keskeisiä teemoja 2000-luvulla olivat muun muassa globaali demokratia, kauppapolitiikan oikeudenmukaisuus, ruokaturvallisuus ja kehitysrahoitus. Kampanjoita toteutettiin yhdessä jäsenjärjestöjen kanssa Suomessa ja maailmalla.

Maailma kylässä -festivaalit järjestettiin joka toinen vuosi vuoteen 2005 asti. Siitä eteenpäin festivaali on järjestetty joka vuosi.

Kepa sulki Sambian-toimistonsa vuonna 2008 ja Kepan toiminta maassa ajettiin alas.

2010-LUKU: NIMENMUUTOS, LEIKKAUKSET JA FINGO

Alusta alkaen Kehitysyhteistyön palvelukeskusta sanottiin lyhyiden ja iskevyyden takia Kepaksi. Niinpä vuonna 2012 Kehitysyhteistyön palvelukeskus muutti nimensä virallisesti Kepaksi.

Vuonna 2015 Suomen hallituksen toteuttamat kehityisleikkaukset osuivat myös Kepaan, jonka saamasta julkisesta rahoituksesta leikattiin 43 prosenttia. Leikkausten vuoksi muun muassa kampanjatoimintaan keskittynyt Globbarit-verkosto, Etelän vapaaehtoisohjelma ja Nicaraguan ja Mekongin maatoimistot ajettiin alas. Kaiken kaikkiaan Kepa joutui vähentämään yt-neuvotteiluissa 33 työpaikkaa Helsingistä ja ulkomailta.

Leikkaukset pakottivat Kepaa arvioimaan uudelleen toimintaansa. Vuonna 2016 aloitettiin Kepa 3.0 -toimintaohjelman suunnittelu, jonka tavoitteena oli kehittää joustavampi, nopeampi ja pienentyneet resurssit tehokkaasti käyttävä järjestö. Syyskokouksessa 2017 Kepan jäsenistö päätti, että Kepa ry ja Kehys ry aloittavat uuden yhteistyö- ja kattojärjestön rakentamisen. Yhdistyminen vahvistettiin kesäkuussa 2018 pidetyssä ylimääräisessä vuosikokouksessa. Uudeksi nimeksi valittiin Fingo ry.

Kevään 2017 rahoitusleikkaukset pakottivat Kepan lakkauttamaan Tansanian ja Mosambikin maatoimistot, ja sen myötä koko etelän toiminta loppui kesäkuun loppuun mennessä. Syksyllä Kepa ja Kehys muuttivat yhteisiin toimitiloihin ja järjestöt keskittyivät perustoimintojen ohella luomaan uutta yhteistyö- ja kattojärjestö Fingoa, jonka toiminta alkoi virallisesti marraskuussa 2018 pidetyssä syyskokouksessa.

Fingo ry:n nettisivuilta toimittanut Elina Puhto.

Jorma Reinimaa – Ihmisiä elämässäni

Sisar Alexandra: Tansanialaisen nunnan elämää 1980- ja 1990-luvuilla

Sisar Alexandra on tansanialainen roomalaiskatolinen nunna. Hän on kotoisin syrjäisestä maalaiskylästä ja oli jo hyvin nuorena siirtynyt asumaan luostariin, jossa hän on palvellut erilaisissa tehtävissä. Nyt hän on nunna, sisar Alexandra.

Sisar Alexsandra kuuluu tansanialaiseen sisarkuntaan nimeltä *Immaculate Heart of Mary Sisters of Morogoro*, joka toimii Morogoron kaupungista parinkymmenen kilometrin päässä Mbololen kylässä. Kylässä sijaitsee roomalaiskatolinen suuri nunnaluostari. Tai *Mother House*, niin kuin sen nimi on englanniksi. Sisarkuntaan kuuluu noin 450 sisarta. He voivat olla tehtävissään muuallakin kuin luostarissa, kaikki sisaret eivät siis asu luostarissa. Luostarin sisäinen toimintakin on laajaa: orpokoti, vanhainkoti, kotiteollisuuskoulu ynnä muuta. Luostarilla on paljon rakennuksia laajalla alueella, myös peltoja ja muita viljelysmaita.

LAUKKUPAJA SUOMESSA

Sisar Alexandra oli ollut kolme kuukautta Suomessa. Äetsässä olleen pienen laukkupajan omistajat olivat ikääntyneet ja päättäneet lopettaa tehtaansa, tai oikeammin laukkupajan toiminnan. He päättivät lahjoittaa laukkupajan koneet ja välineet Tansaniaan siellä käytettäväksi. Tätä varten oli mietitty, kuka olisi sopiva vastaanottaja. Päädyttiin Mbololen luostariin. Siellä olisi sopiva rakennus, jossa laukkuja voitaisiin tehdä. Se olisi myös turvallinen paikka.

Luostari päätti lähettää kaksi sisarta Suomeen koulutettavaksi laitteiden käyttöön ja laukkujen valmistukseen. Sisaret Salutaria ja Alexandra lähtivät siis Suomeen saamaan koulutuksen. Heistä ei kumpikaan puhunut englantia eikä kumpikaan ollut koskaan ollut ulkomailta. Laukkupajan omistajapariskunnasta vaimo oli opetellut swahilia. Tytöt selvisivät koulutuksesta hyvin. Olin ohimennen näin heidät Viittakiven Opistossa. Heillä eivät käyttäneet nunnan vaatteita Suomessa eivätkä mitenkään erottuneet muista afrikkalaisista, joita opistossamme usein oli.

TUTUSTUMINEN SISAR ALEXANDRAAN

Sisar Alexandraan varsinaisesti tutustuin vasta Tansaniassa vuonna 1990, kun olimme järjestäneet ensimmäisen työleirin roomalaiskatolisessa

Hombozan kylässä.

Vuonna 1991 oli työleiri Ruahan kylässä. Siellä rakennettiin kyläläisten kanssa terveysasemaa kylään. Rakentamisesta vastasi Ruahan roomalais-katolinen seurakunta isä Venance Jakan johdolla ja valmista terveysasemaa hoitaisi roomalaiskatolinen kirkko. Terveysasema palvelisi uskonnosta riippumatta kaikkia Ruahan kylän asukkaita. Heitä oli noin 10 000 ihmistä sokeritehtaan lähellä.

RUAHAN JÄLKEEN MSINGIIN

Vuonna 1990 Viittakiven tuella oli Äetsän kehitysumaaseuran omistama Landcruiser käytettävissä. Se oli ostettu kehitysyhteistyövaroilla Tansaniaan ja suomalaiset kehitysyhteistyöjärjestöt saivat vuokrata sitä käyttöönsä. Nyt se oli meidän käytössämme ja tarvitsimme sitä vielä, koska Ruahan työleirin jälkeen olin lähdössä seuraavien työleiriläisten kanssa työleirille Msingiin, joka oli Hauhon ja Janakkalan kuntien ystävyyskunta Tansaniassa Singidan läänissä. Sinne oli Dar es Salaamista matkaa 800 kilometriä. Siellä alkavaa työleiriä varten tulisi Suomesta kymmenkunta henkeä rakentamaan uutta kansakoulurakennusta.

Ajaisimme Msingiin Landcruiserilla, kun olisin ensin hakenut leiriläiset lentokentältä Dar es Salaamista. Silloin kun tämä auto ei ollut suomalaisten käytössä, sitä säilytettiin Mgololen luostarissa, jossa se oli turvassa. Ruahan ja Msingin työleirien välillä minulla oli aikaa vierailla muissa mahdollisissa työleirikylissä ja käydä vielä Dar es Salaamissa.

MGOLOLEN ABBEDISSAN HUOLI – SIKSI ANTOI SISAR ALEXANDRAN OPPIAKSI

Mgololen luostarin Morogoron paikallisohtajana oli mama Nicoletta. Hän oli huolissaan, että en eksyisi ajellessani yksinäni. Hän päätti antaa minulle sisar Alexandran oppaaksi.

Sisar Alexandran kanssa ajelimme ensin sivuteitä pitkin kyliin. Kävimme Hombozan kylässä, jossa meillä oli edellisenä vuonna ollut työleiri. Matkoilla puhuimme monista asioista. Sisar Alexandra ei osannut englantia. Hän muisti jonkin verran suomea, mutta vain vähän. Kolmen kuukauden aikana hän ei tietenkään ollut paljon suomea oppinut. Minun swahilin kielen taitoni oli silloin kovin vähäinen. Kuitenkin kykenimme vaihtamaan ajatuksia yllättävän paljon, myös yllättävän monimutkaisista asioista.

Ajoimme yhdessä myös Dar es Salaamiin. Sinne on Morogoron kaupungista 200 kilometriä. Matkalla hän varoitti minua. ”Pienillä vuoristoteillä sinä voit ottaa kyytiin paikallisia ihmisiä”. Hän

oli huomannut minun niin tekevän. ”Täällä päätiellä tai kaupungissa et saa koskaan pysäyttää autoa etkä ottaa ketään kyytiin”. Hän kertoi, että luostarin abbedissaa kuljettanut auto oli kerran pysähtynyt Morogorosta Dar es Salaamiin johtavalla päätiellä, kun tiellä makasi loukkaantuneen näköinen mies. Tien sivusta oli heti rynnännyt miehiä. He olivat heittäneet abbedissan ja hänen seuralaisensa ulos ja varastaneet auton.

Noudatin kaikessa sisar Alexandran neuvoja. Hän neuvoi minua myös Dar es Salaamissa. Opin nopeasti ’Pita kushoto’, käänny vasemmalle ja vastaavasti ’kulia’, oikealle.

Vein sisar Alexandran katolisten sisarten majoitustilaan ja itse ajoin toiselle puolen kaupunkia roomalaiskatolisen kirkon Kurasini-konferenssi-keskukseen, jossa minut oli majoitettu pappien majoitustiloihin. Papit tiedustelivat, onko Suomessa roomalaiskatolisia. Sanoin että on 6 000 henkeä ja yksi piispa. Tämä nauratti pappeja kovin. Miten voi olla piispa, kun on vain 6 000 seurakuntalaista? Ymmärsin tämän hyvin, kun pelkästään Morogoron roomalaiskatolisessa hiippakunnassa oli yksi piispa ja hiippakunnassa oli 200 000 henkeä.

SISAR ALEXANDRA ON VAPAA

Aamulla hain sisar Alexandran ja lähdimme ajamaan takaisin Morogoroon. Matkalla jatkoimme jutteluamme. Puhuimme minun ja sisar Alexandran elämästä ja vertailimme niitä. Minun mielestäni hänen elämänsä oli tarkasti säänneltyä ja rajoitettua, ei siis mitenkään vapaata. Sisar Alexandra ei nähnyt elämäänsä lainkaan näin. Hän sanoi: ”Jos olisin naimisissa ja minulla olisi omia lapsia, niin minun tulisi rakastaa lähinnä vain omia lapsiani ja omaa miestäni. Nyt voin rakastaa yhtä paljon kaikkia maailman lapsia ja suhtautua rakastavasti maailman kaikkiin miehiin. Olen täysin vapaa.”

Minulle tämä oli aivan kummallinen ajattelu-tapa, olin ajatellut asiaa aivan toisinpäin. Luostarissa, melko tiukkojen käyttäytymissääntöjen puitteissa elävä nunna ei mielestäni voinut olla vapaa. Eikä luostarin ulkopuolellakaan. Sisar Alexandraa kuunnellessani aloin ymmärtää asiaa laajemmin ja ymmärtää sen hänen näkökannaltaan. Asia voi olla noinkin. Asiat eivät olekaan yksinkertaisia, niissä on monia puolia.

SISAR ALEXANDRAN TAIDOT JA ARVOT

Oli yllättävää, kuinka vähäisellä kielitaidolla kykenimme puhumaan monista asioista. Ymmärsimme hyvin toisiamme, vaikka meillä ei ollut mitään yhteistä. Minä olin tavallinen suo-

Mgololen luostarin pihalla, vasemmalla sisar Alexandra ja Jorma Reinimaa.

Hombozan rinteillä. Sisaret Salutaria ja Alexandra saivat kylästä rouvo’on lahjaksi.

Mgololen sisaret esittelevät kirkkoteksteillejä Jorma Reinimaalle.

NUNNAN SORMUS

Sisar Alexandra sai nunnan sormuksen 1991. Se tarkoitti, että silloin hänet vihittäisiin lopullisesti nunnaksi. Se olisi hänen elämässään äärimmäisen merkittävä tapahtuma. Hän kutsui minut tähän tilaisuuteen luostarin kirkkoon. Minulle se olisi merkittävä kokemus ja arvelin että sellaisen kutsun ei-roomalaiskatolinen valkoinen saisi vain harvoin.

En kuitenkaan voinut mennä, koska olin silloin 600 km päässä Msingin kylässä, Singidan läänissä. Tansaniassa ei tuollaisia matkoja ajella noin vain. Enkä olisi voinut jättää siellä olevaa työleiriä. Minua tämä asia harmitti todella paljon. Erittäin mielelläni olisin ollut läsnä tuossa sisar Alexandralle erittäin merkittävässä tapauksessa.

Sisar Alexandra vihittiin lopullisesti nunnaksi ja seuraavana vuonna tapasin hänet taas luostarissa autoa sieltä hakiessani ja uudelleen sitä sinne palauttaessani.

Seuraavana vuonna kävin taas luostarin käsityöpajassa ja ihastelin minulle esiteltäviä taitavasti tehtyjä kirkollisia käsitöitä. Sisar Alexandraa en silloin nähnyt luostarissa enkä muuallakaan. Nähdessäni myöhemmin sisar Salutarian Morogoron kadulla, pysäytin auton ja kävin häneltä kysymässä sisar Alexandrasta. Hän kertoi minulle, että sisar Alexandra on lähetetty Sansibarille. Sisar Alexandraa en sen jälkeen ole nähnyt enkä ole hänestä mitään kuullut.

Jorma Reinimaa Tapaamiani ihmisiä, Sisar Alexandra, 2018. Kuvat Jorma Reinimaan valokuvakokoelmista.

malainen luterilaiseen kirkkoon kasvanut mies. Olin avioliitossa ja vaimon lisäksi minulla oli kaksi lasta. Sisar Alexandra oli tansanialainen pienessä maalauskylässä syntynyt ja lapsuutensa siellä viettänyt maalaistyttö. Roomalaiskatolinen hän tietenkin oli. Luostarin piirissä hän oli jo nuorena asunut ja koko aikuisikänsä luostarissa elänyt. Nunnana miehet ja avioliitto eivät hänen elämäänsä tulisi kuulumaan. Valkoisia ihmisiä sisar ei ollut juuri tavannut, paitsi tuota kolmen kuukauden aikaa Suomessa. Hänen kohtaamansa miehet olivat yleensäkin satunnaisia ohikulkijoita tai joskus hän vaihtoi sanan jonkun tansanialaisen roomalaiskatolisen papin kanssa.

MSINGIIN SINGIDAN LÄÄNIIN

Uudet työleiriläiset saapuivat. Heidän kanssaan olin menossa Msingiin, tuonne kauas Singidan lääniin. Menin heitä vastaan lentokentälle ja sisaret Salutaria ja Aleksandra lähtivät mukaan työleiriläisten kanssa. Tulimme kaikki yhdessä Morogoroon ja kohta lähtisin kaikkien heidän kanssaan kohti Singidaa. Ehdimme vielä kaikki käydä Hombozan kylässä, sisaret olivat mukana. He saivat kylästä lahjaksi sokeriruokoa.

Vasa u-landsförening utbildningsprojekt 2019–2022: Proyouth-Morogoro

Utvecklande av yrkesutbildning för ungdomar med intellektuell funktionsnedsättning

Vasa u-landsförening inledde ett nytt projekt i Morogoro i Tanzania år 2019. Projektet planeras pågå under fyra år och det har erhållit stöd från utrikesministeriet i Finland. Projektet genomförs i samarbete med lokala organisationer i Morogoro.

Vasa u-landsförening har sedan mitten av 1990-talet haft utbildningsprojekt i Tanzania. De flesta av projekten har genomförts i samarbete med Åbo Akademi. Vi har utbildat pedagogiekandidater, -magistrar och doktorer. Vi har också fortbildat olika lärarkategorier. Syftet har varit att höja kvaliteten i utbildningen samt att befrämja utbildning och undervisning för elever med funktionsnedsättning och risk för drop-out.

År 2019 inleddes ett nytt 4-årigt projekt. Efter en ca 2-årig planeringsprocess lyckades föreningen få bidrag från utrikesministeriet för ett projekt med målsättningen att utveckla yrkesutbildning för ungdomar med intellektuell funktionsnedsättning. Projektet riktar sig särskilt till flickor. I projektet ingår också utvecklande av fortbildning för yrkeslärare med fokus på specialundervisning.

Projektet har fått benämningen Proyouth (För ungdomarna). Projektet genomförs i Morogoro som är Vasa stads vänort i Tanzania. Vår främsta lokala samarbetspartner är organisationen MWAYODEO (Mafiga Women and Youth Development organization) som har lång erfarenhet av olika aktiviteter för att befrämja kvinnors och ungdomars situation. Övriga samarbetspartner är nationellt ansvariga utbildningsanordnare inom yrkes- och vuxenutbildning, föräldraföreningen för vår målgrupp och två lokala center för ungdomar med intellektuell funktionsnedsättning.

Personer med intellektuell funktionsnedsättning är en marginaliserad och mycket utsatt grupp i många länder, så även i Tanzania. Rätten till skolgång, utbildning och arbete har rätt länge varit erkänd och inskriven i de centrala policydokumenten i Tanzania liksom i många andra länder. Målsättningarna är alltså inskrivna och erkända i policydokumenten men aktiva handlingar för att nå målen saknas.

De flesta av barnen med intellektuell funktionsnedsättning har inte möjlighet till grundläggande utbildning i Tanzania. Därmed saknar de också möjligheten till yrkesutbildning. Yrkesutbildning för dessa ungdomar har inte utvecklats och existerar alltså inte i Tanzania. I vårt projekt försöker vi utveckla och skapa möjligheter till yrkesutbildning genom samarbete med fem yrkesskolor i Morogoro. Tillsammans med lärarna utvecklar vi kortare och längre förberedande yrkeskurser inom yrkesområden som bedöms vara möjliga, lämpliga och intressanta för ungdomarna. Samtidigt inleds fortbildning för lärarna. Under hela projektiden samarbetar vi också med närsamhället och byarna att för att öka förståelsen för och medvetenheten om rätten till utbildning och arbete för alla.

Projektets långsiktiga utvecklingsmål är att befrämja livskvaliteten för personer med funktionsnedsättning genom olika aktiviteter. I det följande ges en kort sammanfattning av aktiviteterna under det 4-åriga projektet:

År 2019: Projektet inleds med olika aktiviteter för att skapa kännedom om projektet och för att öka medvetenheten om målgruppens behov och rättigheter. Seminarier och arbetsgruppsmöten med deltagare från målgruppens föräldraförening, byäldste och näromgivningen, lokala myndigheter och yrkesutbildningsenheter ordnas i samråd med de lokala samarbetsparterna under hela året. Under senare delen av året sker identifieringen av målgruppens studerande. Utvecklandet av läromedel inleds.

År 2020-2021: Målsättningen är att var och en av de fem yrkesskolorna i centrala Morogoro antar ca 10 studerande till studielinjer som bedöms vara lämpliga och intressanta för de studerande.

Utgående från diskussioner med skolornas lärare nämndes bl.a. sömnad, träarbete och trädgårdsskötsel vara områden som kunde vara lämpliga. Förslagsvis kunde projektet inledas med kortkurser på 2-6 månader med möjlighet till förlängning enligt intresse och bedömning. Nya studerande kan antas kontinuerligt eller periodvis under båda studieåren så att varje skola har i genomsnitt ca 10 studerande från vår målgrupp under hela projektiden. Uppföljning och evaluering sker kontinuerligt. Fortbildning av yrkeslärarna liksom utvecklande av läromedel görs under perioden.

År 2022: Utbildningen fortsätter och utvecklas utgående från erfarenheterna, feedbacken och evalueringen. Under år 2022 som är projektets sista år är fokus på att få denna typ av utbildning godkänd av utbildningsmyndigheterna och anordnarna och att den blir bestående. Avsikten är att skapa och finna strategier som leder till att specialundervisning och undervisning av studerande med funktionsnedsättning förverkligas. Studerande som har en funktionsnedsättning bör ges möjlighet att studera och lära sig ett yrke i yrkesskolorna. Det innebär att utbildningen bör utvecklas så att personliga målsättningar och läroplaner blir möjliga. Parallellt med detta arbete inleds processen med att integrera specialundervisning i all yrkeslärarutbildning.

Projektets samarbetspartner är Vasa u-landsförening i Finland och MWAYODEO i Tanzania. Projektledare är professorn i specialpedagogik (Åbo Akademi) Kristina Ström från Vasa (kstrom@abo.fi). I projektet deltar även professorn i specialpedagogik (emerita) Ulla Lahtinen. Lokal koordinator i Morogoro är Venance Mlali, socialarbetare och verksamhetsledare för MWAYODEO. Projektet har en styrgrupp med representanter för samtliga partner.

Ulla Lahtinen ja Elina Puhto. Suomenkielinen artikkeli luettavissa Uhusianon internetsivuilta <https://www.uhusiano.fi>.

Uhusiano-seminaari 2019...

Uhusiano-seminaari pidetään ennakosuunnitelmien mukaan elokuun viimeisenä tai syyskuun ensimmäisenä viikonloppuna Mattilan tilalla Sastamalassa.

Seminaarin teemaksi on ehdolla pienten kansalaisjärjestöjen kehitysyhteistyön nyky näkymät, haasteet ja mahdollisuudet.

Kansalaisyhteiskuntayksikön ja Fingon edustajia on tarkoitus kutsua seminaariin pitämään alustuspuheenvuoroja keskustelujen pohjaksi.

Mattilan Majatalo sijaitsee keskellä kauneinta maaseutua Sastamalan Kärppälässä.

Muitakin alustuksia pyydetään asioista, jotka kiinnostavat pieniä vapaaehtoisia kansalaisjärjestöjä. Ohjelma tarkentuu seuraavissa Uhusianon kokouksissa. Sastamalan kaupungilta anotaan kohdeavustusta seminaarin kuluihin.

Lämpimästi tervetuloa!

uhusiano.fi

Uhusiano

Uhusiano on swahilia ja merkitsee yhteyttä, yhdyssidettä. Uhusiano on suomalaisten, Tansaniassa kehitysyhteistyötä tekevien kansalaisjärjestöjen yhteysjärjestö.

Yhdistyksen vapaaehtoisuuteen perustuvia painisteita ovat tiedotus, koulutus ja koordinointi Suomessa ja Tansaniassa. Työmuotoina on kokousten lisäksi Suomessa vuosittain pidettävä Uhusiano-seminaari, tiedotelehden julkaiseminen kaksi kertaa vuodessa, jäsenkirjeet sekä erilaiset koulutus- ja tiedotustilaisuudet.

Uhusianon jäseneksi voivat liittyä yksittäiset henkilöt ja erilaiset järjestöt

VUODEN 2019 JÄSENMAKSUT

- henkilöjäsenet 25 euroa
- opiskelijat, työttömät ja eläkeläiset 15 euroa
- jäsenjärjestöt 45 euroa

Jäsenmaksut maksetaan Uhusiano ry:n tilille VSOP FI25 5660 0620 0121 95. Merkitse liittyessäsi yhteystiedot (osoite ja sähköpostiosoite) tiedonanto-osaan. Jäseneksi voi liittyä Uhusianon internet-sivujen kautta. Muista yhteystiedot myös liittyessäsi netissä.

JÄSENJÄRJESTÖT

Hyvinkään kehityskaayhdistys, Hyvinkää
Iisalmen Nuorison Tuki, Iisalmi
Msingi-seura (*Msingin ystävyysseura*), Janakkala
Suomen settlementiliitto, Helsinki
Toivala-säätiö, Kuopio
Vaasan kehityskaaseura – Vasa u-landsförening
Äetsän kehityskaaseura, Sastamala

HALLITUKSEN JÄSENET 2019

Vilma Pimenoff, puheenjohtaja
sähköposti vilmapimenoff (at) gmail.com
puhelin +358 50 9118 999
Silja Niinikangas, sihteeri
sähköposti silja.niinikangas (at) gmail.com
puhelin +358 50 5597 744
Kaarlenkatu 12 B 54, 00530 Helsinki

MUUT VARSINAISET JÄSENET

Vilppu Palmberg, varapuheenjohtaja, Turku
Erkki Andersson, taloudenhoitaja, Helsinki
Ulla Lahtinen, Vasa - Vaasa
Elina Puhto, Helsinki
Pili Iddi-Tuominen, Lahti

VARAJÄSENET

Matti Cantell, Helsinki
Georg Pimenoff, Sastamala
Heli Pimenoff, Sastamala
Traute Stude, Espoo

Uhusianon internet-sivut: www.uhusiano.fi
Myös Facebookissa: facebook.com/uhusianory

UHUSIANO-TIEDOTE 1/2019

Julkaisija: Uhusiano ry
Toimitus: Elina Puhto, Traute Stude ja Susanna Vironmäki
Ulkoasu: Michael Diedrichs
Painopaikka: Bulbus Oy, Helsinki

Uhusiano-tiedote ilmestyy 1–2 kertaa vuodessa.

